

det, men naar det kun dog bliver paa en Udskant, saa mener jeg dog ogsaa, at have vi ladet os trykke saalangt, kan dog vel Ministeriet lade sig trykke en lille Tomme. Jeg skal nævne 2 af de Betingelser, som jeg vil foreslaae det ærede Thing at knytte til dets Ja, og som snarest kunde synes at komme i en saadan Strid med dette Udkast, som Ministeriet siger, at det hverken kan eller vil taale det allermindste af, den ene er, at jeg finder den danske Rigsdag kan umulig opgive sin ubestridelige Ret til en stor og sikker Indflydelse paa alle Spørgsmaal, der vedkomme Folkets udvortes og indvortes politiske Forhold og den hele Statshuusholdning, og overgive det Altsammen til Hs. Majestæts Geheimestatsraad og en Fællesforsamling i Statsraadets Skjød; det kan den danske Rigsdag ikke, uden dog at gjøre en Smule Betingelse for, hvordan da Fællessagerne herefter skulle behandles; derfor siger jeg, at den danske Rigsdag maa nødvendigvis, naar den med god Samvittighed skal sige Ja til en saadan Fællesforfatnings Indførelse, hvorpaa, enten nu eller under dens hele Foranderlighed, Rigsdagen ikke kan eller maa have nogen umiddelbar Indflydelse, idetmindste gjøre den Betingelse, at alle Fællessager skulle behandles lige saa offentlig og lige saa frit, som de ere blevne behandlede paa den danske Rigsdag, og jeg kan ikke engang see, at det strider imod nogen Paragraph i Udkastet; thi Udkastet siger jo ikke, om Fællesforsamlingen skal holdes offentlig eller ikke; den siger kun, at Fællesforsamlingen skal selv raade for, hvorvidt og hvordan den vil have sine Forhandlinger offentliggjorte, og ligesom det jo kun er i Følge af en Rigsdagsbeslutning, at der udkommer en Rigsdagstidende, derimod kan jeg paa ingen Maade indrømme, at det skulde være en Ubetydelighed, enten Fællesforsamlingens Offentlighed var sikret eller ikke, naar den kun var mulig. Jeg veed ikke, om jeg har hørt rigtigt, men det forekommer mig, at den ærede Rigsdags-

mand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) forleden Dag henvendte sig til mig med det Spørgsmaal, hvorledes jeg kan lægge en saadan Bægt paa den parlamentariske Offentlighed, da jeg dog holdt saa meget af England, hvor det jo — det hører til at udfylde Sætningen og han udfyldte den ogsaa — Husets Døre kunne lukkes, naar blot eet Medlem forlanger det; og jeg agter ikke at strides med Nogen om, hvad der kan kaldes constitutionelt; thi det er et Udtryk, som kan betyde mange Dele og slet Intet; men jeg vil sige, at jeg giver ikke det Mindste for det, man kalder en fri Behandling af offentlige Sager, naar den ikke skeer offentlig, og jeg vil spørge enhver af de vistnok mange ærede Rigsdagsmænd, der ligesom jeg havde Sæde i dette Hus, da vi holdt hemmelige Møder under Krigen; om Ministeriet brød sig det Allermindste om, hvad de sagde, eller hvad der blev sagt til det i de hemmelige Møder; de brød sig kun om, at der ikke skulde komme mindste Ojentyd deraf i den offentlige Forsamling, og jeg siger, som et Svar paa Talen om Kjærlighed for England, at hvad der har forarsaget den største Deel af min Uenighed med de andre Herrer i dette Hus, er, at jeg aldeles ikke har faaet min politiske Opdragelse i eller fra Frankrig, men jeg har faaet den i England og fra England, og derfra har jeg blandt Andet ogsaa tidlig lært, at der er en væsentlig, en uhyre stor Forskjel mellem en Hemmelighed, som kan blive en Offentlighed, og en Offentlighed, som kan blive en Hemmelighed (Hør!); ja det er netop den samme Forskjel, som jeg strax saae, at der var imellem det offentlige engelske Parlament, skjøndt Dørene kunne lukkes, isald de selv fik det istude, og Stænderforsamlingerne; der var en Hemmelighed, der muligens kunde blive offentlig; det er den samme Forskjel, som der er mellem de offentlige Retter i England og vore Retter, hvorom der i Grundloven staaer, at Offentlighed saasnart som muligt skal indføres.